

Τον θαυμασμό στο αντεργατικό νομοσχέδιο που προωθεί ο Εμανουέλ Μακρόν εκφράζει ο ΣΕΒ στο εβδομαδιαίο δελτίο οικονομικών εξελίξεων, με αφορμή την επίσκεψη του Γάλλου προέδρου στην Αθήνα.

Με μία μικρή «έπαρση» για το γεγονός ότι στην Ελλάδα πολλές από τις «μεταρρυθμίσεις» που προωθούνται στη Γαλλία έχουν ήδη εμπεδωθεί, ο ΣΕΒ αναφέρει ότι «απομένει να αποδειχθεί πόσο εύκολα μπορεί να αλλάξει ένα από τα πιο σκληροπυρηνικά συστήματα εργασιακών σχέσεων στην Ευρώπη (μαζί με εκείνα της Ιταλίας, της Πορτογαλίας και της Ελλάδας πριν την κρίση)».

Σύμφωνα με τον ΣΕΒ η μεταρρύθμιση των εργασιακών σχέσεων στη Γαλλία περιλαμβάνει:

α) οι συλλογικές διαπραγματεύσεις για μισθούς και απασχόληση να αποκεντρωθούν προς το κλαδικό/ επιχειρησιακό επίπεδο

β) οι απευθείας διαπραγματεύσεις μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις κάτω των 50 εργαζομένων (55% των εργαζομένων και 95% των γαλλικών επιχειρήσεων) να γίνονται από εκλεγμένους εκπροσώπους των εργαζομένων που δεν προέρχονται από τα εργατικά συνδικάτα σε εθνικό/κλαδικό επίπεδο

γ) στις μεγαλύτερες επιχειρήσεις (άνω των 50 εργαζομένων), όπου είναι υποχρεωτική η συμμετοχή εκπροσώπων των εργαζομένων στη διοίκηση, να απλοποιηθεί ο κοινωνικός διάλογος με τη συγχώνευση του συμβουλίου εργασιών και των επιτροπών για υγιεινή και ασφάλεια (στα οποία συμμετέχουν και οι εργαζόμενοι) σε ένα κεντρικό φορέα, μειώνοντας έτσι το κόστος λειτουργίας

δ) η ελάχιστη διάρκεια και η συχνότητα ανανέωσης των ατομικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου να μην καθορίζονται πλέον από τη νομοθεσία, οι ρυθμίσεις της οποίας δεν

εμπόδιζαν την καταχρηστική εφαρμογή τους στην αγορά εργασίας, αλλά να διαμορφώνονται σε ομοιοεπαγγελματικό επίπεδο, και

ε) οι απολύσεις να διευκολυνθούν με την εισαγωγή ανώτατων και κατώτατων ορίων στην αποζημίωση που επιδικάζεται από τα δικαστήρια επίλυσης εργατικών διαφορών, που πολλές φορές είναι υπέρογκες και αστάθμητες. Οι ρυθμίσεις, που θα αφορούν όχι μόνο τις νέες αλλά και τις παλαιές συμβάσεις, περιλαμβάνουν μια καθορισμένη κλίμακα αποζημιώσεων που ξεκινά με 3 μηνιαίους μισθούς για κάθε 2 χρόνια απασχόλησης.

“Επίσης, οι μεταρρυθμίσεις θα αλλάξουν τον τρόπο χορήγησης των επιδομάτων ανεργίας και θα ενισχύσουν το σύστημα επαγγελματικής κατάρτισης των εργαζομένων. Και στους δύο αυτούς τομείς, που χρηματοδοτούνται με χορηγίες προς τα συνδικάτα ύψους Euro 34 δισ. και Euro 30 δισ. ετησίως αντιστοίχως, τα συνδικάτα παίζουν πρωτεύοντα ρόλο στη διαχείριση των σχετικών πόρων, που είναι μέρος και της χρηματοοικονομικής τους ισχύος. Τα επιδόματα ανεργίας, εν προκειμένω, δε θα διανέμονται πλέον από τα εργατικά συνδικάτα αλλά από το κράτος, ώστε να επεκταθούν σε όλες τις κατηγορίες των εργαζομένων, συμπεριλαμβανομένων των αγροτών και των αυτοαπασχολούμενων, καθώς και αυτών που αποχωρούν εθελοντικά προς αναζήτηση νέας εργασίας.”

Με την ευκαιρία, ο ΣΕΒ υπενθύμισε ότι οι βιομήχανοι δεν είναι πρόθυμοι να κάνουν ούτε βήμα πίσω από τις… κατακτήσεις τους τα χρόνια των μνημονίων, σημειώνοντας πως ενδεχόμενη επαναφορά των προ κρίσης εργασιακών ρυθμίσεων «θα οδηγήσουν σε δυσκολότερη επίτευξη διεθνούς ανταγωνιστικότητας, σε απώθηση ξένων επενδύσεων, με δυσμενείς επιπτώσεις για το μέλλον της οικονομίας μας» – θυμίζοντας για μια ακόμη φορά ότι η ανάπτυξή τους περνάει πάνω από την ισοπέδωση των εργαζομένων.

Συνδικαλίζονται οι βιομήχανοι αλλά όχι οι εργαζόμενοι

Στο μεταξύ, σύμφωνα με στοιχεία του ΣΕΒ, οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα που ανήκουν σε συνδικαλιστικές οργανώσεις ανέρχονται μεταξύ 10-20% του συνόλου. Στον αντίποδα, σχεδόν οι μισές (40%-50%) των ιδιωτικών επιχειρήσεων είναι μέλη εργοδοτικών οργανώσεων. Αν συνυπολογίσει κανείς ότι ο ΣΕΒ δεν κάνει διακρίσεις μεταξύ εργοδοτικών και ταξικών συνδικάτων στην πραγματικότητα το ποσοστό της οργάνωσης στους χώρους εργασίας είναι πολύ μικρότερο. Με κυνισμό οι βιομήχανοι επιδεικνύουν έναν από τους βασικότερους λόγους για τις αλλεπάλληλες νίκες τους τα τελευταία χρόνια: την έλλειψη ταξικής οργάνωσης στους χώρους εργασίας.

ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γ.Μ.